

fornuftigviis bør gaae videre end til at give 30,000 Rbd. som fast aarligt Tilskud og 20,000 Rbd. som midlertidigt Tilskud. Vi ansee det nemlig som givet, at Island, naar det faaer 30,000 Rbd. som bestandigt Tilskud, faaer saa Meget, som der overhovedet kan være Tale om, at Danmark kan yde, uden at forurette Skatteyderne hernebe, og paa den anden Side ogsaa saa Meget, som Den behøver for tilfredsstillende at kunne fyldestgjøre de Diemed, hvis Fyldestgjørelse kan siges at komme til at paahvile den efter den Lovgivning, der nærmest er udgaaet herfra. De 20,000 Rbd., der skulde gives som midlertidigt Tilskud i et vist Antal Aar og senere gaae ned, maae altsaa nærmest betragtes som en ligefrem Gave til Islænderne, som en Sum, med hvilken vi som de mere Velhavende komme dem til Hjælp, for at de saavidt muligt kunne udville deres Lands materielle Kræfter og komme til en saadan Stilling, at de ikke alene nogenlunde hurtig kunne naae heldigere Vilkaar i oeconomisk Henseende end hidtil, men ogsaa kunne komme til, hvad der i og for sig er ganske naturligt, at bidrage til Statens fælles Fornødenheder. Det ærede Mindretal har ikke begrundet, hvorfor det anseer det for rigtigt at blive staaende ved Ministerens Forslag, og jeg maa derfor opsætte at udtale, hvad jeg vil kunne have at sige imod Mindretallets Betragtning, indtil det mundtlig har begrundet sit Forslag. Med Hensyn til det af den ærede Formand og den ærede Ordfører for Finantsudvalget (H. Hage og Fenger) stillede Ændringsforslag, der gaaer ud paa at tilføie et Stykke til § 1, antager jeg, at Meningen af dette Forslag er den, at man har fundet, at det vilde være — jeg maa maaskee bruge det Udtryk — noget stærkt, naar Danmark skal betale Dampskibsforbindelsen med Island, et Foretagende, som dog væsentligt er i Islands Interesse, at Island da oveniud skal have Indtægt deraf, nemlig ved at hæve Læsteafgift af det Dampskib, der, som sagt, væsentlig maa siges at gaae paa Island i Islands egen Interesse. Jeg kan for mit Vedkommende finde dette Forslag ganske naturligt, men jeg tror dog, at det er min Pligt at henlede de ærede

Medlemmers Opmærksomhed paa, at dets Vedtagelse jo praktisk er en Nedsættelse af det Beløb, som skulde ydes i Tilskud til Island. Det følger jo af sig selv, at Danmark ikke kan blive fri for denne Læsteafgift, der hidtil er beregnet Islands Indtægter tilgode, uden at derved Beregningen af, hvad der hidtil er blevet ydet til Island, forrykkes med det tilsvarende Beløb. Jeg skal derfor tillade mig at oplyse, hvor stor denne Nedgang for Island i Virkeligheden kan siges at blive efter Forslaget. Det er naturligviis ikke muligt at gjøre Beregningen paa anden Maade end ved at oplyse, hvor stort Beløbet hidtil har været. Forholdet er da det, at der ifølge Lovgivningen, som de Herrer vide, paa Island svares en Afgift af 2 Rbd. af hver Commercelæst. Det Dampskib, som hidtil har gaaet i Fart paa Island, er 131 Commercelæster stort, og Afgiften har følgelig for hver Reise beløbet sig til 262 Rbd.; da det hidtil har været en Regel, at Skibet har gjort 6 Reiser om Aaret, bliver saaledes det Beløb, som har været svaret i Afgift af Skibet aarlig, 6 Gange 262 Rbd. eller 1572 Rbd. Det er altsaa den finantsielle Betydning af de Herrers Forslag, at Danmark ved sammes Vedtagelse maa antages at ville spare 1572 Rbd. aarlig, og Island omvendt faae 1572 Rbd. mindre i Indtægt om Aaret, end det vilde faae efter Udvalgets Fleertals Forslag. Hertil tror jeg, at jeg for Diebliffet kan indskrænke mig, idet jeg forøvrigt skal henwise til Betænkningen, og idet jeg naturligviis skal forbeholde mig senere at udtale mig, naar Mindretallet og den høitærede Minister have begrundet deres Stilling.

Krabbe: Som den ærede Ordfører har berørt, er der i Udvalget et Mindretal, som ikke har deeltaget i at stille meget betydningsfulde Ændringsforslag til Lovforslagets § 1. Idet jeg vil tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger til Støtte for Mindre-

Rettelser.

Sp. 1535, Lin. 27 f. o.: „sleiben nomtatte“ læs: „sjeidne, nomtatte“.